

* Na Portugalskem so včeraj čutili močan potres.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 8 cente.

Vas pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 162, Tue., July 12th, 1932

Kandidat Roosevelt

Leta 1928, ko je zborovala demokratska predsedniška konvencija v Houstonu, je bilo usojeno tedanjemu največjemu prijatelju Alfreda Smitha, Franklinu Rooseveltu, da je konvenciji predložil ime Alfreda Smitha, katerega je konvencija na priporočilo Roosevelta imenovala demokratskim predsedniškim kandidatom. Letos pa, po štirih letih, ko je konvencija ponovno izbirala kandidata za predsednika, je bil Roosevelt sam kandidat, in tudi nominiran, dočim je Alfred Smith se takoj po konvenciji zavi v mračen molk, in šele te dni izjavil, da bo podpiral izvoljenca konvencije.

Takoj po nominaciji je Roosevelt najel zrakoplov in se odpeljal iz New Yorka v Chicago, da pove zbranim delegatom, da sprejme nominacijo in da se jim zahvali za izkazano čast. Starodavna navada je, da mora nominirani kandidat čakati več tednov po zaključku konvencije, dokler mu uradno ne naznani, da je bil nominiran. Roosevelt je pa nekaj ur po nominaciji došel 600 milj daleč pred delegate in rekel: "Kaj se bomo skrivali! Nominirali ste me in — hvala vam!"

Pisati slavošpeve o kandidatu demokratske stranke za predsednika, Franklinu Rooseveltu, je danes še prezgodaj. Kampanja mora biti v dobrem teku, predno bomo spoznali, kako in kaj. Ako se ozremo samo na demokratsko platformo je ista mnogo boljša kot republikanska in vsebuje precej točk, ki znajo prinesiti ameriškemu narodu izdatno zboljšanje, ako se bodo voditelji stranke držali principov, izraženih v platformi. Kar se pa tiče kandidata demokratov, Roosevelta, pa ga moramo šele slišati v kampanji, da ga lahko natančneje sodimo.

Za danes se pa lahko ozremo na prilike, katere ima kandidat Roosevelt za izvolitev. In te prilike so velike, ako ne bo tekom kampanje kako zavozil, česar ne verujemo, ker je znan kot izvrsten kampanjski govornik. Gotovo je, da bo Roosevelt pridobil zopet v svoje vrste demokrate iz južnih držav. Ti demokrate v južnih državah so od pamtiveka demokrate. Nikdar še drugače volili niso. Izjemo so pa naredili v letu 1928, ko je bil Smith kandidat. Tri milijone teh demokratov, ki so napeti protestanti, so volili proti Smithu, ne iz vzroka, ker je bil za odpravo prohibicije, ampak iz vzroka, ker je bil katoličan. Roosevelt je protestant, in je torej ta zlotovna zapreka odpravljena. Tri milijone južnih demokratov se bo vrnilo v svoj tabo.

In baš ta izdaja južnih demokratov v letu 1928 je povzročila, da je Smith propadel tedaj, kajti Hoover je imel komaj tri milijone več glasov kot Smith, in bi že to dejstvo garantilo Rooseveltu zmago. Pride pa v poštev še dvoje drugih važnih faktorjev, ki sigurno kažejo na zmago Roosevelta.

Prvi faktor so farmarji, zlasti oni v osrednjem zapadu in na pravem zapadu, katerim se je Hoover in z njim republikanska stranka neusmiljeno zamerila. Ti farmarji so bili dosledni republikanci v politiki, zakaj, sami ne vedo in mi tudi ne. Toda republikanci so bili. Pregovor pa pravi, da je vsake stvari enkrat konec, in tako bo letos tudi farmarske ljubezni do republikanske stranke. Farmarju je vseeno, kakšno tujezemsko politiko uganja stranka na krmilu, vseeno jim je, ali je suho ali mokro, vseeno jim je, kakšne stroške ima vlada, kakšne profite vlečejo industrijalci, toda farmarjem ni vseeno danes, ko so pod republikansko administracijo doživeli 2,000,000 bankrotov, in je bilo tekom zadnjih štirih let toliko farm nasilnim potom prodanih.

Teh farmarskih glasov je pet milijonov, in računa se, da bo polovica teh oddana kot v protest demokratskemu kandidatu Rooseveltu, politični dogodek, katerega je skrajno težko zabilježiti v ameriški politični zgodovini. Kdor pozna politične spremembe v osrednjih in zapadnih državah tekom zadnjih treh let, ta zna, da je vse to res.

Končno imamo tu prohibicijo. Republikanska stranka je sprejela na svoji konvenciji v Chicagi glede prohibicije nekako "planko," ki ni les, ne papir, ki ni gorka, ne mrzla, ne ptič, ne miš. V istem trenutku hvali prohibicijo, ko v drugem stavku namigava, naj se odpravi. Ko smo čitali izjave odličnih ameriških časnikarjev o republikanski platformi glede prohibicije, smo dognali, da v resnici ne vedo, ali misli republikanska stranka prohibicijo upeljati ali jo odpraviti. Nihče ne ve kaj gotovega. Zastavonoša republikanske stranke, ponovni kandidat Herbert Hoover, sam je velik prijatelj prohibicije, dasi ga njegovi svaki tako radi pijejo, da so dobili pri njih 19 steklenic žganja, pa so bili oproščeni, ker so pač predsednikovski svaki. Hoover v Washingtonu pridiga prohibicijo, njegovi svaki pa prodajajo žganje po Ameriki, ker je po izjavi Hooverja samega prohibicija — plemenita preskušnja.

In če končno prištejemo k vsemu temu še strašno depresijo, finančni in industrijski polum pod Hooverjem in s tem silno potencirano število nezadovoljnejšev v deželi, ki želijo na vsak način spremeniti sedanji režim v Washingtonu, misleč, da slabše ne more biti, kot je sedaj, tedaj pač vidimo, da vse kaže na zmago Roosevelta. Glas socialistov, glas protesta v teh volitvah, bo sicer precejšen, toda Roosevelt ima danes zmago že takorekoč v žepu, ako ne bo tekom svoje kampanje temeljito zavozil, česar pa od demokratske pripravljenosti letos ni pričakovati.

D O P I S I

NAŠI LJUDJE

V splošnem vlada v naselbini velika resigniranost in le malo je rojakov, kateri delajo in si zaslužijo vsakdanji kruh. Pri mnogih družinah trka beda na vrata in kliče po usmiljenju. Borna solata, krompir in koruzna polenta jim je vsakdanja hrana. Da bi imeli udobno obleko na to, niti misliti ne morejo. Prihranki so v dolgi brezposelnosti pošli in upanje na boljše čase je v njih srcih umrlo. Ti pogledajo črni bodočnosti v oči, od katere ne pričakujejo nič dobrega. Otroci prosijo kruha, ne vedoč, da nad družino visi mora gladi in pomankanja. Mati reže svoji deci tenak košček kruha in istega blagoslovja z grenko solzo, katere ji prihaja iz globočine srca. Oče hodi na dan, od vrat do vrat tovarniških zgradb in prosi, ne milosti, ampak dela, da bi preživel svojo družino. Z večerom se vrača lačen in sestradan domov brez upa in uspeha. Najemnik tirja svoje, trgovec svoje, toda v žepu ni bilo še več mesecev niti belica. Kalvarija trpljenja se ponavlja dan za dnevom in ni čuda, če se oglašajo obup na grmadi trpljenja, ter oslaja misli na smrt.

Je veliko rojakov, kateri so skrbno hranili svoje prihranke in iste naložili v hranilnico. Upanje, da bodo uživali sad svojega truda na stara leta, jih je bodrilo k marljivemu varčevanju. Velikokrat so si pritrkali od ust in nesli v hranilnico zadnji denar, kateri je bil pripravljen za onemoglost ali skrajno potrebo. Računali so na visoke obresti, ter plodonosno naložbo. Res, dokler je trgovina in industrija v deželi cvetela, so tudi hranilnice zadostale zahtevam vložnikov, toda kakor hitro je depresija pričela voziti 25 milj na uro, že so se počutili potresni sunki, kateri so zadeli prvič na lahko, in pozneje občutneje vložnike. Vrata so se zaprla in vložniki, kateri so nosili svoje skromne in trdo prislužene denarje v shrambo so lahko le "dobro jutro" voščili uradnikom, kateri so jih popred z vso sladkostjo vabili, da jim denar zaupajo. Od časa do časa dobe izplačano malo vsotico, katere jim ne more kriti niti plačilo najemnine. Pripetil se je slučaj v naselbini, katerega mi je 72 letni rojak pripovedoval v slični dogodbi. "Prišel sem pred 30 leti v Ameriko in ves čas trdo delal in skrbno hranil ter nosil v hranilnico. Spravil sem ob dobrem gospodinjstvu moje žene skupaj čedno vsoto, od katere bi lahko preskrbel življenje na stara leta in pričakoval zadnjih dnevo svojega življenja. Imel sem v stari domovini lepo posestvo, katero sem prodal in izkupiček naložil v hranilnici. Star sem, izčrpan in onemogel, delo po tovarnah in rudnikih mi je izpilo vso fizično moč in me postavilo preko tovarniškega praga. Nič se nisem bal te dobe, ker bil sem si v zavesti, da imam prihranke, od katerih bova z ženo lahko preživela ostali del svojega življenja brez pomanjkanja in dobro srčnosti. Sedaj, ko pa je 11 ura mojega življenja, se je vse zasukalo in od mojih prihrankov nimam ničesar, ker jih ne dobim izplačanih, kolikor bi za svoje življenje potreboval. Kje so moji žulji, kje moje trpljenje in kje moje premoženje, katero sem podedel po svojem očetu?" Možaku so stopile solze v oči in poleg sedeč ženi, katere šteje 74 let sta po ovelim in izmučenim licu zdrknili dve debeli kaplji.

Možak je pripomnil: Imam še par dolarjev na North American Trust banki, kjer dobim povojno vse, kadar hočem in kolikor zahtevam, toda žel moja vloga gre h koncu in bojim se, kadar bom vlogo izčrpal, da bom mogel poleg denarja, ki ga imam v hranilnici pod zaporo, stradati in gladovati." Rojak se je globoko zamislil in vzdihnil: "Oh, ko bi bil jaz ves denar na North American Trust banko vložil, kako bi lahko spal in svobodno žnjim razpolagal!" Veliko je rojakov, ki se jim enako godi. Imajo denar na vlogah, toda vsled zapore ne morejo žnjim razpolagati. Tudi ti so prisiljeni večkrat neprostovoljno stradati. Prosimi morajo milosti pri družtvih, da plačujejo za nje asesmente in prositi trgovce in hišne posestnike, da jih za plačilo počakajo. Mučno je poleg hranilne knjižice v roki dolgove delati in druge za usluge prositi. Če bi hotel pokazati pravo sliko našega življa v naselbini, bi zavzelo mnogo prostora in grmado bridke resnice, katere se hote in namenoma prikriva splošni javnosti.

Da se malo spoznamo z našimi rojaki v naselbini, naj mi bo dovoljeno, da se ustavim pri naših obrtnikih in trgovcih. Tudi njih položaj ni rožnat in zaželen. Naši ljudje so in naši rojaki, zato je naša dolžnost, da se jih v slučaju potrebe poslužujemo in njim delo in kupčijo oddajamo. Depresija nas je naučila, da smo sami sebi najbližji in da rojak z rojakom sočustvuje. Če bo slovenski obrtnik ali trgovec imel zaslužek, bo imel vedno odprto roko za sorojaka, ter mu naklonil pomoč. Sila nas združuje in tega se moramo zavedati v polni meri, ter podati vso inicijativo, da se združenje med nami uveljavlja.

Na 16115 Waterloo Rd. obdržuje mehanično delavnico za popravilo avtomobilov naš rojak Lovrenc Skok. Rodil se je v letu 1886. v Luki pri Mengešu, okraj Kamnik. Po ljudsko-šolski obveznosti se je pričel učiti v Domžalah kleparske obrti. Po učni dobi je delal pri večih mojstrih, v mestih Slovenije, ter se izpopolnjeval v svoji obrti. Lovrenc je iz marsikaterega zvonika naših cerkva v stari domovini, gledal iz višine ter prekril streho z gladko spretnostjo. Po dobri izvežbi je vršil kleparsko obrt na svojo roko, ter uspešno obrtoval v Domžalah in okolici. V letu 1905. in 1906. je bil načelnik ondotnega Sokola, ter agilen delavec na kulturnem polju. Da mu ni bilo življenje prazna gmajna, si je izbral za družico v življenju sovrastanko marljivo in podjetno dekle Agnes, katere mu sedaj uspešno gospodinjstvo ob več članski družini. Kakor mnogo pred njim, tako si je rojak zaželel boljši kos kruha in tako beleži njegova zgodovina življenja, da je v letu 1912. stopil na ameriške tla. Cleveland mu je bil prvi priistan v Ameriki. Po večletni praksi, katero je pridobil v tukajšnjih mehaničnih delavnicah na popraviljanju avtomobilov, je pričel v letu 1918 tovrstno delavnico na svojo roko in sicer na 6506 St. Clair Ave. V letu 1927 se je preselil na 16115 Waterloo Rd. in od tega časa naprej vrši svojo obrt vedno na istem mestu. Pri delu mu z vso skrbnostjo pomaga sin Loander, kateri je izučen te obrti od mladih nog pri očetu. Pozneje je pohajal več let v mehanično šolo, da se je izpopolnil o sestavi motorjev. Delo iz delavnice "Skok Motor and Body Repair" je prvovrstno in neoporočeno. Jaz sam imam z rojakom več posla toda z mirno vestjo lahko trdim, da sem najboljši postrežen v delu in ceni. V delavnici Lovrenca Skoka se barvajo tudi avtomobili v poljubni barvi z vso moderno tehniko in zajamčeno dobrim delom. Zadnje čase je znižal močno cene vsemu delu, tako da je moglo vsakemu avtomobilistu si urediti svoj avto za mal denar. Kadar imate nepravilnosti z avtomobilom, ali je na njem barva odletela ali dobil kakšen udarec, se lahko s polnim zaupanjem obrnete na to firmo dobre in točne postrežbe.

Pripomniti je, da je Mrs. Agnes Skok večletna predsednica društva "Združeni Slovenci S. D. Z." ter je bila pred leti zelo agilna in požrtvovalna tajnica dramatičnega društva "Anton Verovšek." Mr. Lovrenc Skok je dovršil v stari domovini 4 leta obrtne šole, katere mu je dala večji pogled v poklicni stroki. Tukaj je ustanovitelj Slovenskega Sokola v Collinwoodu, ter član več podpornih, kulturnih in narodnih organizacij. Pri Sokolu je bil dve zaporedni leti predsednik. Mrs. Skok je vedno pripravljena žrtvovati čas in denar za društvene vrhne, ter dobra mati svoji dobro vzgojeni družini. Podpirajmo našega obrtnika ter mu s polnim zaupanjem izročamo naša dela v izgotovitev. Če vas pot nanese skozi Chardon, Ohio, ne pozabite se ustaviti na njegovi farmi, kjer ima podružnico mehanične delavnice in sicer Route 166 Chardon, Ohio.

V petkovi številki "Ameriške Domovine" je vedno najti oglas našega vrliga in podjetnega trgovca Louisa Oswalda, ki trguje z grocerijo in mesnico na 17205 Grovewood Ave. v veliko zadovoljstvo rojakov. Ima velik krog odjemalcev, ter lepo moderno urejeno trgovino z okusno in higijenično zdravo opravjo. Lahko se trdi, da je ena najlepših in modernih urejenih trgovin v naselbini. Čiščoca, katere vlada v trgovini je zelo priključljiva, ter vredna priznanja pridnim trgovčevim rokam. Louis Oswald je pred dvema letoma popolnoma renoviral te prostore, postavil v nje svojo trgovino, katere se mu izredno lepo razvija. Sam pa je tudi trgovec, kateremu je težko najti para, pa naj bo to v postrežbi ali v trgovski izvežbanosti. Sicer je rodom iz Jurjevice pri Ribnici in že po ribniški šegi dober trgovski talent, kateremu nikoli ne primanjkuje zdravega humorja. Videti ni nikoli slabo razpoložen in vedno z nasmehom na obrazu postreže svojim odjemalcem. Ima zelo lep in prikupljiv značaj dobrosrčnega rojaka, v katerega srcu se skriva precejšnja mera duševne inteligence. Pošten obraz in dobra volja, kažeta v rojaku dobrega gospodarja in prevdarnega trgovca. Rojak, kot izvežban trgovec verjame v oglaševanje, ter pridno oglašja vsak petek v našem listu. Rojaki, sledite njegovim oglašom in prepičali se boste, da v cenah in kvaliteti prekaša vsako verljivo trgovino. Oglasi v našem listu so mu pridobili veliko odjemalcev iz področja verljivih trgovin. Prepričan sem, da če bi tudi drugi naši trgovci tako pridno oglašali kot to dela ta rojak, bi geslo "Svoji k svojim" prišlo v kri in meso našim rojakom brez vsiljevanja. Mr. Oswald se drži gesla: "Pokaži kaj imaš in povej kaj zahtevaš." Želeli bi bilo, da bi ta odlični trgovec našel mnogo posmehalcev.

V trgovini mu pridno pomaga od jutra do večera zvesta žena, katere ima vse lastnosti dobre in izvežbane trgovke. Svojim odjemalcem zna z skrbnostjo streči in ugoditi vsaki nakupčevi želji. Vedrega obraza, s prirojenim inteligenco pridno zadošča zahtevam obilnih odjemalcev. Rodila se je v Begunjah pri Cerknici, ter v starem kraju dobila prvo šolsko podlago za umno trgovino. V družbi sta oba zelo družabna in za vsako skupino dostopna rojaka. Rojaki, ogledajte si cene tega trgovca in stopite v njegove lepe, čiste in moderne urejene prostore in prepičali se boste o najboljši postrežbi v blagu in ceni.

Da pa je tukaj rojena mladina večša trgovine, naj vam predočim Ladi Mandelna, sina spoštovane in ugledne družine Crist Mandelna, ki vodi v naši naselbini že dolgo vrsto let trgovino z železnino, barvo, radio aparati, pralnimi stroji in električnimi ledenicami. Na vogalu 157. ceste in Waterloo Rd. se nahaja Mandelnova lekarna in poleg pa trgovina z železnino. Za danes se hočem omejiti na lekarno, katero skoro vsak človek rabi, kadar mu zdravje odpove. Mandelnova lekarna je edina slovenska lekarna na vzhodni strani. Od Ko-

minove lekarne na St. Clair Ave. ni nobene proti vzhodni strani mesta, da bi bila v slovenskih rokah, kakor Mandelnova. Nič ne bo odveč, če se malo pogleda, kdo v njej dela in pripravlja zdravila za naše zdravje, kadar zbolimo. Pred petimi leti, ko je naš podjetni rojak in ugleden trgovec Crist Mandel otvoril prvo slovensko lekarno na vzhodni strani mesta je izbral za poslovodjo v naselbini poznanege lekarniškega eksperta, kateri je imel skozi 26 let bogate izkušnje v tej stroki. Oseba v imenu Henry Cherdron je nemškega pokolenja, ter izvežban o sestavi zdravil in drugih predmetov, spadajočih v lekarniški posel. Crist Mandel je pa hotel, da dobi podjetje popolnoma slovenski značaj, zato je poslal v šole svojega sina Ladija, da se izuči lekarniškega poklica. Še isto leto, ko je bila lekarna otvorjena, je odšel mladi Ladi na Ohio North University, ter na isti dovršil s prav dobrim uspehom študentske študije. Po graduaciji se je podvrnil državnemu izpitu, ter istega prestopal z odliko. Od lanskega junija se pridno posveča lastni slovenski lekarni ter ljudem streže z vso zadovoljnostjo in največjo skrbjo. Ladi se je rodil v Clevelandu v letu 1907 ter zadostil šolskim obveznostim v Collinwoodu. Ima lep značaj, trdno voljo v bodočnost, ter veliko obzorje na trgovskem polju. Je zelo prikupljiv in vljuden deček, ter vsestransko odkrit in dober rojak. Govori pristno slovensko in dolenskem narečju, kar dokazuje, da se je oklenil govorice svojega dobrohotnega očeta.

Kot lekarnar z vso teoretično izobrazbo ob strani starega in z bogatimi izkušnjami izvežbanege kolega vrši svoj posel neoporečno v zadovoljstvo klijentel. Oglasi v našem listu ga kreditirajo kot trgovca z vso zahtevano prakso, ter mu dnevno pridobivajo novih odjemalcev. Zadnje tedne je dobil skozi oglaševanje naročilo iz Francije, kjer bivajo naši rojaki. Rojak je prepričan, da oglaševanje v listu je predpogoj dobro upeljane trgovine. Verjame v uspeh oglasov in njegova lekarna radi tega dnevno pridobiva nova naročila iz bližnjih in oddaljenih naselbin. Zdravniški recepti se po strogi previdnosti izvršujejo. Poglejmo kaj je Mandelnova firma v naselbini. Z malimi besedami rečeno, da je rojak Crist Mandel eden redkih rojakov, kateri bi finančno več daroval za naše narodne ustanove kakor je on. Ka-

(Dalej na 3. strani)

Dnevna vprašanja

1. Kakšne vere je Franklin D. Roosevelt, demokratski kandidat za predsednika? 2. Kdo je pravzaprav izumil avtomobil? 3. Kakšno ime nosi znano dolensko vino? 4. Kdo je nemški državni kancler? 5. Kaj so zastopniki evropskih narodov pretekli teden sklenili v Lausanne, Švica? 6. Kakšna oblika vladavine obstoji danes v Siamu? 7. Koliko kongresmanov bomo izvolili v državi Ohio pri novembrskih volitvah? 8. Kateri vladni oddelek v Washingtonu skrbi za Indijance? 9. Kdo mora podpisati testament Indijanca, da je veljaven? 10. Kako se imenuje kralj Egipta?

Odgovori na vprašanja

1. Episkopalne. 2. Več mož si lasti, oziroma si je lastilo prvenstvo, toda najbolj poznana sta Nemec Karl Benz in Francoz G. Daimler. 3. Čvček. 4. Franz Von Pappen. 5. Da oprostite Nemčijo vojnih reparacij. 6. Ustavna monarhija. 7. 24. 8. Notranji oddelek (Interior Department.) 9. Predsednik Zedinjenih držav. 10. Kralj Fuad.

Če verjamete al' pa ne.

V Ameriški Domovini sem bral, da bo šel governor Roosevelt in njegovi štirje sinovi na počitnice, kjer bodo sami barko vozili. Mi jo pa včasih vozimo, ne da nam bi bilo treba zato hoditi na počitnice.

△ Neka ženska, stara preko 70 let je prišla k zdravniku, ker se ni počutila dobro. Ko jo zdravnik temeljito preišče, izjavi: "Drugega ne najdem kot da se vam je srce vnelo."

"Oh, gospod doktor," reče sramežljivo starica, "to je pa težko verjeti pri mojih letih."

△ Delegat se odpelje na konvencijo v neko mesto. Za stanovanje si je izbral hotel, ki se mu ni videl predrag. Strežnik mu predloži tujsko knjigo, da vpiše svoje ime. Ravno ko se hoče podpisati, pa skoči stenica na knjigo. Delegat ročno vrne knjigo nazaj, ne da bi vpisal svoje ime, rekoč: "Ze marsikaj se mi je pripetilo v življenju, ampak tega pa še nikoli poprej, da bi poslane steniče svojega vohuna gledat, katero sobo bom dobil."

△ Neka ženska pride s svojim sedemletnim sinčkom Peterčkom na postajo in vpraša uradnika kdaj bo odpeljal prvi vlak. Uradnik, ki je močno jecljal, ji da odgovor. Čez par minut pride ženska zopet in ponovno vpraša uradnika za odhod vlaka. Zopet ji da uradnik odgovor. Toda ko pa pride ženska čez pet minut zopet in ponovi isto vprašanje, se pa uradnik razjezi in ji reče: "Kaj pa vam je, saj sem vam že dvakrat povedal, da vlak odhaja ob 5:15."

"Ne zamerite, gospod uradnik, da vas nadlegujem. Toda mojemu Peterčku se tako dopade, ker jecljate, pa vas sprašujem, da napravim otroku malo veselja."

△ Državni poslanec pride v nočišnico, da si zavod ogleda. Ravnatelj ga vodi od celice do celice, v katerih so bili slaboumni. Prideta do neke celice, v kateri je sedel možak, ki je pestoval malo doliko. Ravnatelj pojasnjuje poslancu:

"Temu je njegov prijatelj odpeljal nevesto. Vsled tega je znozel in sedaj se igra z doliko, misleč da je njegova nevesta."

Prideta do druge celice, v kateri vidita, kako se neki blaznez zaletava z glavo v steno in pri tem prav po živinsko tuli.

"Vidite, gospod poslanec," pravi ravnatelj, "ta je pa tisti, ki je onemu nevesto odpeljal."

△ Ženi je umrl mož, pa pride k nekemu dobremu govorniku in ga vpraša, če bi hotel ob odprtem grobu napraviti govor o pokojnem možu. Vpraša ga, koliko bi računal za govor.

"Kakor se vzame," odvrne govornik. "Za tri dolarje bo čisto navaden govor. Za štiri dolarje bo že malo bolj ginljiv in če mi plačate pet dolarjev, se mi bo pa že glas tresel."

△ Ko pride hišni posestnik neke noči domov, dobi pred hišnimi vrati nekega možkega, ki je trdno spal. Trese in ga trese in ga končno le zbudi in vidi, da je strašno nadelan. Začne ga spraševati: "Kje pa stanujete?" "Ne vem." "Ali morete vstati?" "Ne morem." "Kako se pa pišete?" "Tega pa, hic, ne morem povedati, hic. Ampak veste kaj, hic, vzemite telefonsko knjigo, hic. Ko pridete do mojega imena, hic, pa bom roko vzdignil, hic."

△ "Kdo pa je tisti, ki te je pozdravil?" "To je tretji mož prve žene mojega drugega moža."

NAŠI LJUDJE

(Nadaljevanje z 2. strani)

dar se je šlo za dobrobit naroda, se je vedno računalo na njegovo finančno pomoč. Ker je to podjetje edino na vzhodni strani mesta, katero je v slovenskih rokah, je narodna in moralna dolžnost Slovencev v Collinwoodu in Euclidu, da v slučaju potrebe kupujemo zdravila in drugo pri tem slovenskem podjetju. So tudi druge lekarne v naselbinah, kate- re niso v slovenskih rokah in imajo nastavljene slovenske moči kot neke vabe, katere naj pri- tegnejo naše ljudi v njih trgo- vino. Ni oporekanja, če si roja- ki služijo svoj kruh na sličnih na- čini, ker vsak človek je upravičen do dela in zaslužka, nikakor pa ni umestno, če imamo v sredini naselbine trgovino, katere je ab- solutno v slovenskih rokah, da isto prezmemo in kupimo stvari, katere rabimo drugod, največ- krat pri "judih." S polnim za- upanjem se lahko v vseh začu- vajah, kar ima posla z lekarno, obr- nete na zgoraj navedeno firmo in prepričali se boste, da naše pripravilo bo le vaša osebna ko- rist. Žalostno je videti rojak, da zavije okrog vogala slovenske lekarne in stopi čez cesto v ži- dovske trgovine. Po naših žilah se pretaka slovenska kri in naša dolžnost je, da iščemo le tista mesta, kjer v njej bije naše srce. Podpirajmo našega vrlega, mla- dega in podjetnega mladčnika, katerega bodočnost je odvisna od podpore nas vseh.

V vsaki petkovi številki naše- ga lista je opaziti oglas našega vrlega rojaka Frank Lavricha, kateri je ponosen, da je sin slo- venske matere, rojen in krščen v Loškem potoku. Njegova trgo- vina je poleg slovenske cerkve v Collinwoodu na Holmes Ave. Ro- jak je založnik Red Star Malt Sirupa, kateri da po pripravi najboljšo pivo v vročih poletnih dnevih. Rojaki, zahtevajte ta proizvod pri vaših trgovcih, ka- teri ga imajo v prodaji. Mr. Lavrich se pa tudi ukvarja z pro- dajo papirja za trgovce in sicer: papirne vrečice ter omotni pa- pir za pakete. Naši trgovci so zelo zadovoljni z njegovo po- strežbo in tudi z nizkimi cena- mi. Lepo se mi je zdelo, ko mi je rojak pripovedoval, da določa- jo z malo izjemo skoro vsem slo- venskim trgovcem ves potreben papir, katerega rabijo v trgo- vini za zavijanje. Hvalevredno je to početje naših zavednih trgo- vcev, ker stem tudi v dejanju po- kažejo, da tudi zanje, ne samo za njihove kupce velja geslo "Svoji k svojim." Nikakor ne bi bilo umestno, če bi zahtevali trgovci, da se izvaja to geslo v toliko, kolikor je njim v korist in oni sami pa na mesto da bi ku- povali v prvi vrsti od Slovencev, pa bi se poslužili kakšnega čifu- ta. Ne rečem, da se tudi tukaj najdejo častne izjeme, kateri ho- čejo, da bi jih Slovenci poznali, nikakor pa ne oni njih, kadar je prilika, da bi jim dali kakšen cent zaslužka. Mi Slovenci ima- mo slovenske peke, mlekarje, razvaževalce ledu in druge obrt- nike in založnike, kateri lahko ravno tako in mogoče še boljše postrežejo kot tujci. Pregovor pravi: "Besede mičejo, vzgledi vlečejo." Rojaki in trgovci, to- plo se vam priporoča v poslu- go Lavrichovo podjetje.

Ker smo ravno pri slovenskih podjetjih, naj mi bo dovoljeno opozoriti naše rojake v naselbi- ni, kateri dobivajo dnevno cele kupe reklamnih letakov, naj pa- zijo na unijske znake, če jih isti tudi nosijo in kakšna številka se na njih nahaja. Mi Slovenci imamo v Clevelandu dve unijski tiskarni, katerih vsaka ima svo- jo unijsko številko poleg unijs- kega znaka. Naša številka je 83. Po tem boste tudi lahko spo- znali v koliko se tozadevno upo- števa geslo: "Svoji k svojim." Ni to dolžnost samo nekaterih, da- to pazijo, ampak je dolžnost vsakega zavednega Slovenca, ka- teremu je na srcu prospek in na- predek našega naroda na gospo- darskem polju. Čimveč bo slo-

vensko podjetje naročil prejelo, temveč bo Slovencev v podjetju kruh služilo. Kdor upošteva slo- venska podjetja, bodite prepri- čani da ta tudi upošteva vas in slovenski narod. Rojaki, bodite tudi na tem natančni in če jo ni zavednosti, forsirajte isto vi s svojimi protesti. Ne dovolite, da se kdaj in kje izzorablja lep in star slovenski izrek: "Svoji k svojim." Če smo enoten narod in vsi sinovi slovenske matere, naj bo naša veriga narodne zavesti tudi po vseh členih enako in upo- števaajoča. Iskreni Slovenec ni navajen judovskih manir in dol- žnost nas vseh je, da iste prepri- čimo, če se hočemo ugrizti v naše narodno zdravo telo.

Omeniti moram, da priredi "Klub Slovenskih groceristov in mesarjev v Collinwoodu" piknik na Močilnikarjevi farmi in sicer v nedeljo 24. julija. Ti naši trgo- vci obetajo razdeliti nad tisoč raznih dobrot med svoje odje- malce. Jestvine in dobra pijača se bo prodajala pod polovično ceno. Sadije in nekatere jestvi- ne pa celo za eno tretino regu- larne cene. Klub pričakuje nad osem tisoč udeležencev na tem pikniku. Zadnji dve leti je bilo na pikniku tako število. Priprav- lja se tudi druge zanimivosti, katere se vam bodo pozneje ob- javile. Glede vremena ne sme biti govora, ker na isti dan je vsako leto lepo in jasno vreme. Vremenski in kreditni bogovi so našim groceristom in mesarjem zelo naklonjeni. Se vidimo na pikniku.

Joško Penko,
zastopnik Ameriške Domovine.

Vohunska tragedija

V Budimpešti se je odigrala pred nekaj dnevi dramatična tragedija v skrivnostnih vohun- skih krogih. Junak in junaki- nja te tragedije sta bila stotnik v generalnem štabu ogrske ar- made, pl. Ruttkay in ločena že- na, pl. Littke, ki je slovela kot ena najlepših žensk na Ogr- skem. Par je živel dve leti sku- paj in pred nekaj dnevi je gospa Littke telefonirala policiji, da se je stotnik Ruttkay ustrčil v njih stanovanju. Policija je pri- šla na lice mesta in pronašla, da se je ustrčil Ruttkay v glavo, še vedno krčevito oprijemajoč ar- madni revolver. Najprej so mi- slili, da se gre za samomor, to- da ko je policija našla v zidu dve luknji od revolverjskih kro- gel, so sumili, da je stotnika ustrelila gospa Littke. Dokaza- lo se je tudi, da je ženska dan poprej kupila nov revolver in precej municije. Gospa Littke so zaprli, toda jo tudi takoj iz- pustili na prosto brez vsakega komentarja.

Sedaj se je pa ves zagonetni slučaj razjasnil. Pred dvema letoma se je zvedelo, da je sto- tnik Ruttkay v vohunski službi za čehoslovaško državo. Ogr- ska vlada je pa sklenila, da ga pusti na svobodi, dokler se na- tančno ne izve, kakšne vojaške tajnosti je Ruttkay že izdal so- sednji državi. V tem se je se- znanila s stotnikom gospa Litt- ke, ki je bila zaposlena že zad- njih osem let v ogrski vohunski službi. Stotnik se je takoj za- ljubil v njo čez ušesa. Par si je najel skupno stanovanje in go- spa Littke je skozi dve leti ves- tono poročala ogrskim oblastim, kaj dela Ruttkay. Pred enim tednom je sporočila, da je sedaj ves znano, kar je izdal Ruttkay čehoslovaški vladi in da se Rut- kaya lahko prime. Stotnik Ruttkay je bil poklical na poveljstvo generalnega štaba, kjer se mu je povedalo, da bo v 24 urah areti- ran, ako se sam ne ustreli. Vo- hun, ki je sedaj zvedel, kakšno vlogo je igrala njegova ljubim- ka, jo je počakal v stanovanju in dvakrat ustrelil nanjo, ne da bi jo zadel. Gospa Littke je zbe- žala in stotnik se je ustrčil. Ko je policija zaprla gospo Littke in jo obdolžila umora stotnika Ruttkaya, je posegel vmes ge- neralni štab, ki je edini vedel, da gospa Littke vohuni proti vo- huncu Ruttkay.

IMPOZANTNA SVEČANOST JUGOSLOVAN-
SKE MISLI V YOUNGSTOWNU, O.

Že je igralo mesto Youngs- town v zgodovini Jugoslovani- stva čestokrat pomembno vlo- go, toda svečanost, katero so slavili naši dobrovoljci v nede- ljo 3. julija, je redka za naš na- rod v Ameriki.

V zgodnjih jutranjih urah so drveli avtomobili proti mestu, kjer je ponosno vihrala poleg ameriške tudi jugoslovanska trobojnica. Prihajali so gostje od blizu in daleč, tako dobro- voljci, častni gostje in naš za- vedni narod. Malo pred deve- to uro je bil prostor pred pravoslavno cerkvijo natrpan av- tomobilov. Istotako, dasi pri- storna cerkev, je bila tokrat prenapolnjena občinstva, tako da so morali mnogi stati na stopnjicah pred cerkvijo. Med častnimi gosti smo opazili kra- ljevega zastopnika in ministra g. Dr. Leonida Pitamica, Mr. Anton Grdino, Mr. Mariana Pfeiferja, Mr. Jože Grdino in zastopnike American Legion.

Točno ob deveti uri je pričela svečana služba božja, katero je daroval znani dobrovoljen Ni- kodim Stojaković. Obredne pe- smi pa je izvajalo pevsko dru- šтво Vojvoda Putnik. Med tem so prispeli še oddalje častni gostje Dr. Ante Biankini, naš stari nacionalni bорец in kum novega prapora, generalni kon- zul Dr. Kolombatović, konzula Kosto Unković in Mihael Cer- rezin, zastopnik Srbskega na- rodnegega saveza Mr. Simo Vrl- nič, urednik Srbohrana Mr. Branko Dajičić ter ostalo ob- činstvo.

Tako je sledil ob 11. uri naj- svečanejši akt — blagoslovitev prapora Ratnih Dobrovoljca iz Pittsburgha. Častitljivi na- rodni bорец Dr. Ante Biankini je stopil z globokim spoštova- njem pred društveni prapor ter prevzel kumstvo. Ko je pred petnajstimi leti zbiral in na- vduševal dobrovoljce v Youngs- townu, gotovo ni mislil, da bo na istem mestu dočakal oni dan, ko bo kumoval njihovemu praporu. Njegov obraz je bil izraz sreče in tihega zadovolj- stva.

Po blagoslovitvi je krenil sprevod pred cerkveni prostor, kjer je glavni govornik prota Nikodim Stojaković prečital ganljiv govor. Njegove globo- ko segajoče besede, polne idea- lizma in vere v boljše bodo- čnost jugoslovanskega naroda, vdane zvestobe kralju in domo- viji, so orosile marsikatero oko. Zlasti ko se je častitljivi svečenik spominjal onih drago- cenih žrtvic, ki so s svojo heroj- sko krvjo napojili zemljo naše domovine, takrat skoro ni bilo suhega očesa.

Nato je povzel besedo kra- ljevi zastopnik in minister g. Leonid Pitamic, ki je v lepem nagovoru izročil kraljeve po- zdrave organizaciji dobrovolj- cev in v krasno iznešenih besed- no delo za svobodo in bodo- čnost jugoslovanskega naroda. Tudi on se je spominjal muče- ništva naših herojev in z vzkli- ki kralju in domovini zaključil svoj prekrasni govor in nato odlikoval v kraljevem imenu vse navzoče dobrovoljce s spo- minskega dekoracijami. S tem je bil oficijelni del ob pol eni uri končan, nakar je Mr. Grdi- na slikal odlične goste, dobro- voljce in ostalo publiko. Pro- slava je bila tako lepa mani- festacija, da je porabil Mr. Gr- dina 600 čevljev filma in bomo imeli priliko videti eno prav redkih svečanosti.

Točno ob eni uri je sledil dru- gi del — banke — katerega se je udeležilo okrog 600 oseb. V okusno dekorirani dvorani pra- voslavne cerkvene občine je bi- lo tokrat premalo prostora in so mnogi odhajali. Požrtvoval- ne članice Kola srbskih sestara so z največjo pazljivostjo po- stregle gostom, v zabavo pa je

skrbel tamburaški orkester. Po končanem obedu je sledil pro- gram, katerega je mojstersko vodil naš agilni kulturni deia- vec Mr. Pero Petrović in pred- stavil pevsko društvo Vojvoda Putnik, ki nam je zapelo "Iz bratskog zagrljaja."

Kot prvi govornik se je oglasil g. kraljevi zastopnik in mini- ster Dr. Leonid Pitamic, ki je v krasnem govoru povdarjal po- men svečanosti in one zgodovins- ke momente, v katerih so od- ločevali naši požrtvovalni do- brovoljci. Ponovno je izrazil globoko spoštovanje onim juna- kom, ki jih krije zemlja in jim ni dano biti priča svečanosti, ki predstavlja pravo ljubezen in slo- go vseh Jugoslovancov. Z vzkliki kralju in Jugoslaviji je končal gospod minister, ko se je pojavil drugi govornik, naš stari rodoljub in neustrašen borec Dr. Ante Biankini iz Chicago. Podal nam je sliko iz onih časov ko je nabiral med ameriški- mi Jugoslavlani dobrovoljce in jim dajal poguma. Iskreno je od- govoril vsem tistim izdajalcem jugoslovanskega naroda, ki z zločinskimi nakanami rovarijo proti Jugoslaviji in kot plačan- ci tujcev skrunijo ugled jugoslo- vanskega imena. Njegove be- sede so globoko odjeknile, ko je položil svečano prisego dobro- voljcem in izrazil največje za- upanje v boljše bodočnost Jugos- lavije. Njegov odkritosrčen govor je izval vihar gromkega aplavza: Pevsko društvo Voj- voda Putnik je zapelo "Hej Slo- vani," kar je občinstvo poslušalo stoje.

Sledila je alegorična slika Amerike in Jugoslavije. Ame- riko je predstavljala ga. Jelena Zubkovic, Jugoslavijo pa ga. Milka Gapan. Predmet živah- nega aplavza sta bila priljublje- na pevca Edvard Belović in Pa- je Perančević, ki sta mojster- sko odpela "Dalmacijo."

Nato je nastopil odlični govornik g. generalni konzul Dr. Kolombatović, ki je v vehement- nem govoru opisal delo dobro- voljcev za ujedinjenje jugoslo- vanskega naroda in razkrinal ogabno delo narodnih izdajal- cev. V svojem jedrnatem go- voru ni naglasil samo resnico marveč se je izkazal kot odlični govornik.

Sledile so koncertne točke pev- skega društva "Fruška gora" iz Pennsylvanije. Pri tem moram omeniti, da so pevska društva naših bratov jako dobra in jim največje priznanje.

Govorila sta naša častna kon- zula Mr. Kosta Unković in Mi- hael Cerrezin. Njima je sledil zastopnik Srbskega narodnega saveza Mr. Simo Vrlinič, ter go- vor urednika "Srbohrana" Mr. Branko Dajičića. Tudi njihova govora sta bila polna ljubezni in neomajene zvestobe do domovi- ne. Nadaljni govorniki so bili zastopniki "American Legion" in med njimi čehoslovak Mr. Hovorka. Ponovno se je oglasil k besedi svečenik Nikodim Stojaković ter v lepo zasnova- nem govoru opozoril dobrovolj- ce na dolžnost, ki mora ob vsa- kem času služiti domovini. Go- voril je še višji okrajni sodnik Mr. Lyon, na kar se je oglasil v imenu clevelandskih Jugoslo- vancov naš spoštovani in zaslu- žni narodni delavec Mr. Anton Grdina. Ne samo njegova po- pularnost med narodom kakor iskrene besede, so bile predmet splošne pozornosti.

V imenu mlajše jugoslovanske generacije je spregovoril Mr. Marian Pfeifer ter naglasil, da je tudi mladina v starem kraju bila priča vzhajajočemu solncu jugoslovanske svobode in bo zna- la vedno čuvati edinstveno jugoslovansko idejo. Spominjal se je herojskih žrtvic za ujedinjenje in svobodo jugoslovanskega na- roda, ter je z vzkliki kralju in domovini sledil govor narodne- ga borce prof. Tomica, nakar je vodja programa Mr. Petrović spregovoril zaključno besedo.

EARL DERR BIGGERS:

KITAJČEVA PAPIGA

12.
Drugo jutro po zajtrku si je Bob kar moči mirno prižgal ci- gareto. Vedel je, da milijonar že nepotrpežljivo čaka njegove besede. "Gospod Madden," je povzel. "Danes zjutraj moram po- nujnih opravkih v Barstow. Vem, da je neprimerno. Toda, če bi me Ah Kim mogel peljati v mesto, da še ujamem vlak ob četr- trt na enajst."

V Thornovih sivih očeh se je zbudilo zanimanje. S slabo pri- kritim zadovoljstvom je gospo- dar priklimal mladčniku. "Bomo že naredili. Ah Kim, v pol ure odpelješ gospoda Edena v Eldo- rado. Si razumel?"

"Vedno več dela," se je pačil Kitajec, "ko solnce gol gle, dela- ti — delati, dokler solnce ne za- ide! Čelabite šofelja za avto, za- kaj ne lečete?"

"Kaj pa to pomeni?" je zagre- mel Madden.

Ah Kim je skomizgnil z obema ramama. "Doblo, gospod! Pe- ljem."

Ko je pol ure pozneje Bob se- del v avtu poleg kriminalista in je farma bila že daleč za njima, ga je mali kriminalist vprašujo- če pogledal. "Sedaj pa začenja- te vi dajati uganke! Barstow je zame čisto nepričakovan!"

Bob se je zasmejal. "Povelje visokega šefa. Prestreči moram Draycotta, ki prinaša bisere."

Chan je položil svojo prosto roko na pas ter na ondi shranje- no "neprebavljivo" breme. "Ali je Madden že zopet drugače ukrenil?"

Bob mu je povedal snočnji razgovor. "Vsekakor sva prid- bila zopet drugih štiri in dvaj- set ur za ta dobi Hu malimali. Ali sploh veste, zakaj nas je sno- či obiskala doktor Whitcomb?"

"O, da! Stal sem pri vratih in poslušal."

"Res? In kaj menite o tem? Morda pa je Louieja zabodel Phil Maydoff in ne Thorn?"

"Maydoff — ali mož v avtu, ki je prišel ponj. Priznam, da me ta neznanec zelo zanima. Kdo je bil? Ali je morda on prinesel obvestilo, da se Louie vrača?"

"Ha, mene nikar ne izprašuj- te!" Pred njima so se v jutrnjem solncu zasvetile strehe Eldora- da. "Poiščiva najprej Holleya. Saj je še dovolj časa. Kajpada moram radi videza potovati v Barstow, ker bi utegnil kdo pa- ziti name. Morda pa je medtem Holley poizvedel kaj novega."

Urednik je sedel za pisalno mizo in pridno delal. "Kako, že navsezgodaj potujete? To pa ne bo brez tehtnega vzroka?"

Bob mu je sporočil, kaj je po- vedala doktor Whitcomb in kam namerava sam.

"No, to kratko potovanje vas bo razvedrilo!" ga je dražil Hol- ley. "Toda, kako vam je ugajala gosposlična Evelina? Najbrž ste jo poznali že prej?"

"Na farmi ni bilo ne duha ne sluha o njej."

Holley je planil pokonci in za-

Vsi govorniki so napolnili na- ša srca z novo vero, ljubeznijo in neomajeno zvestobo do naše drage jugoslovanske zemlje. Bi- la je prekrasna svečanost, saj se je čula iskrena in bratska besed- za, zato uspelosti proslave naj- večje priznanje. Zunaj je pri- šel dež in mrak je legal na zem- ljo, ko smo se poslavljali in se- gal drug drugemu v roke z ve- ro, da pride skoro čas, ko se bo- demo sestali. Zvečer ob osmih pa se je vršil svečan koncert pev- skih društev "Vojvoda Putnik" in "Fruške gore" s sodelova- njem naših mladih solistov. Ne more se opisati veličina občut- kov proslave, zato pa bo poskr- bel naš dragi Mr. Grdina in nam bo v bližnji bodočnosti pokazal višek lepote jugoslovanske skup- nosti.

čel hoditi po sobi. "Strašno ču- dno! Saj je prispela snoči točno ob šestih — imam namreč na le- to tristo pet in šestdeset prostih večerov — pa sem jo mahnil na kolodvor. Tudi Thorn je bil tam. Vitko, čedno dekle je zlezlo iz vlaka, in slišal sem tajnika nago- voriti gospodično Evelino. "Ka- ko je papanu?" je vprašala. "Le vstopite," je odvrnil Thorn, "vam potem povem o njem. Sam, žal, ni mogel priti po vas!" Od- peljala sta se in jaz sem kajpa- da mislil, da vam bo mlada da- ma tam zunaj osladila bivanje!"

Bob je zmajal z glavo. "Sme- šno. Thorn se je vrnil na farmo kmalu po desetih in sicer sam. Charlie pa je ugotovil, da je nje- gov avto prevozil dva in šestde- set kilometrov."

"Na stopnici avtomobila sem našel nekaj rdeče ilovice, oddr- njene od Thornovih čevljev," je dodal Chan.

"Rdečo ilovico dobite marsi- kje tod okoli," je menil Holley. "Stvar se res vedno bolj zaple- ta. Sicer pa — da ne pozabim — tukaj je pismo za vas, Eden."

Pisala je gospa Jordanova in iskreno prosila, naj nikar ne ogražata prodaje biserov. Saj so tako rekoč že Maddenova lastni- na — čemu torej odlašati? Ona in Viktor denar zelo potrebuje- ta. Bob je očitajoče pogledal ki- tajskega tovariša. "Ta gospa je tako dobrega srca in mislim, da grdo postopava z njo. Saj naju nič ne briga, kaj se godi na Mad- denovi farmi. Najina dolžnost do gospe Alice..."

"Oprostite! Glede tega sem zelo tankovesten. Vekomaj bo cvela hvaležnost v mojem sr- cu..."

"Moj Bog, saj sva čakala res že dovolj dolgo."

"Potrpežljivost je zelo ljubka čednost. Kitajci jo negujemo že dolga stoletja, kakor dober vrt- nar neguje cvetlice. Beli mož se žene kakor hrošč v steklenici. Katera metoda je boljša, vpra- šam?"

"Toda prosim vas, Charlie: Vse, kar sva odkrila na farmi, briga vendar samo policijo."

"Omejenega inspektorja Blis- sa, kajpada. Tega z velikimi no- gami."

"Nisem jaz kriv, če ima veli- ke noge! Nikakor ne morem uvi- deti, zakaj ne bi Maddenu izro- čila biserov. Nihče nama ne bo branil, potem vse to sporočiti sodniku. Naj se potem on ubija s tem, kdo je bil umorjen na Maddenovi farmi."

Chan ga je potrpejpal po rami. "Vrl mladenci ste. Toda dopu- stite, da vam svetuje izkuš- nost!"

"Sem popolnoma na Chanovi strani!" je omenil Holley. "Bila bi velika nesreča, ko bi sedaj vse opustili. Sodnik Cox je bister mo- žak, toda temu zapletenemu pri- meru ne bo kos. Ne, mirno po- trpite še nekaj časa..."

"Dobro," je vzdihnil Bob. "Sa- mo če mi poveste, kaj prav za prav čakamo."

"Madden se jutri odpelje v Pasadena," je razlagal Kitajec. "Thorn ga bo gotovo spremljal, Gambleja pa bomo že kako od- pravili. Potem bomo imeli časa in prilike dovolj. Kajti doslej smo na farmi preiskavali prepovršno in prenačljeno. Jutri bomo lah- ko globlje kopali. Sedaj pa — bi skromno predlagal, odpotujte v Barstow na uro gledat."

Bob je pogledal na uro. "Naj pa bo! Nekoliko mestnega zra- ka mi ne bo nič škodilo. Ko pa se vrnem, bi rad videl, da se je zja- snilo. Če pa se še kaj skrivnost- noga zgodi na farmi, bom kar zbežljal na sredo pušcave in na ves glas vpil na pomoč!"

Potovanje v Barstow je Bob začel pod srečno zvezdo; kajti na eldoradskem kolodvoru je stala Pavla Wendell. Stopila je z Bobom v isti oddelek, kjer sta do- bila sedeže drug poleg drugega.

"Škoda, da ste namenjeni v Barstow," je obžalovalo dekle. "Jaz moram izstopiti že nekaj postaj prej. Najamem si konja za ježo v gore. Ne bilo bi tako samotno, če bi me mogli spreml- jati."

Bob se je veselo nasmehnil — ves navdušen, da more zreti v te svetle oči. "Kje izstopiva?" je povprašal.

"Izstopiva? Saj ste vendar re- kli..."

"Resnice te dni nikar ne iščite pri meni. V Barstowu je mene ravno tako treba, kakor vam doktorja za lepoto."

(Dalje prihodnjič.)

Ostra postava za pisce
grozilnih pisem

Washington, 11. julija. Pred- sednik Hoover je pravkar pod- pisal novo postavu, ki določa 20 let ječe in \$5000 globe onim, ki bi po pošti grozili, da odpeljejo kako osebo ali, ki bi po pošti zahtevali, da se jim plača denar za odpeljavo osebe.

Industrije pripravljene
za boljše čase

Hammond, Indiana, 11. julija. The Lever Bros. Soap Manu- facturing Co. je začela izdelova- ti nova tovarniška poslopja v tem mestu, vredna \$1,000,000. Pravijo, da bo industrija v naj- krajšem času v polnem teku.

MALI OGLASI

POSEBNOSTI

za v torek, sredo in
četrtrek

Jetra, ledice, srca, ft. 8c
Teletina za ajmoht, ft. 10c
Govedina za gulaž, ft. 12c
Najboljše vinarice ft. 15c
Sveže klobase, 2 funta
za 25c

Kupujte pri nas in si pri-
hranite denar.

MATT KRIZMAN

6220 St. Clair Ave.

1132 E. 71st St.

POZOR

članice društva Danica,
št. 11 SDZ.

Prošene ste, da se ude-
ležite seje nocoj, posebno
pa one, ki bi rade imele
založen asesment. Zgla-
site se na seji, ker druga-
če mi je nemogoče založi-
ti za vas. Pozdrav — taj-
nica.

Čevljarskega pomočnika

se takoj sprejme pri Železnak's
popravljanica čevljev, 1026 E.
63rd St. (164)

Dve veliki sobi

kuhinja in soba, se oddasi v na-
jem. Vprašajte na 1135 Addison
Rd. (164)

V najem

se da hiša sama za sebe, šest
sob, kopališče, furnez. Odda se
za jako nizko ceno. Odda se
tudi garaža. Vprašajte na 942
E. 209th St. (163)

V najem

se da stanovanje, šest sob, na
1275 E. 61st St. Vse ugodnosti.
Furnez, kopališče. Vpraša se na
1207 E. 61st St. (162)

Pridna mladinka

Slovenka, ki je dovršila višjo šo-
lo, bi rada dobila primerno delo
v kakem uradu, pripravna in
zmožna je tudi za pomoč v tr-
govini, ali pa sprejme kako pri-
merni hišno delo. Kdor ima kaj
primerne, je prošena, da pusti
naslov v uradu tega lista. (162)

FLEET-WING

PERRY'S SERVICE
STATION

6619 St. Clair Ave.

Zelena žaba

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

"Kaj hočete reči?" Kljub njegovi odločnosti ga je začel prevzemati nekak strah in to ga je jezilo.

"Ne upam si povedati." Bila je tik njega, tako boječa, tako prestrašena. Nekdaj se je bil spozabil, ko je bila še skoro otrok, vesela in močna. Nesramnež bi bil, ko bi hotel izkoristiti nje šibkost sedaj. "Nekaj je tu — nekaj."

"Nekaj? Kaj?"

"Ne vem — nekaj nečloveškega je. Videla sem je v vrtu, kako je švigalo sem in tja, kako se je valilo. Strašno! Odkakuje in se vali!"

"Zato tedaj sovražite vrt, ubogi otrok?"

"Gospod Graham, saj je še strašnejše — videla sem je že v hiši sami."

Graham je postal povsem resen sedaj. Tu je bilo že nekaj konkretnega. "Mar je tudi to kaka žival, kakor tale žaba?"

"Ne vem," je tožila. "Videla sem je s stopnišča, ko je šlo preko veže. Vse sključeno in upognjeno, a glava ... glava je bila vsa rdeča, krvava. In nima obraza, gospod Graham, obraza nima."

"Da nima obraza? Ali ste gotovi?" Stisnil ji je roko trdneje, kakor pa je nameraval. Mraz mu je šel skozi mozeg. Kje je čul o tem že popred?

"Oh, ne morem vam povedati več — brez lasi je in brez dlake ter izpušča tako nečloveško čudne glasove. Tekla sem v svojo sobo in zaklenila vrata ... Niti trenutka nisem zatisnila oči. Prepričana sem, da se bo zgodilo tu nekaj strašnega. Prepričana sem, da pošast tudi sedaj posluša."

"Zakaj ne zapustite tega mesta?" je vprašal Graham ježno.

"Jaz ne morem — moram ostati — tega ne razumete. Ampak vi — pač ni vzroka, zakaj ne bi vi —" Obmolnila je nenadoma ter se ozrla. Pri vratih je stal Barran, smehljaj se je.

"Zdravo, Graham. Skrbelo me je, kam ste se izgubili. Čas, da se preoblečete, gospodična Baynes!" Potrepelja je dekle očeto vso po ramenu. "Dekletom je treba za to več časa, kakor nam moškim. Le hitite."

Violet je hitro pogledala Graham, kakor bi ga hotela prositi, naj molči — in odhitela v svojo sobo. Barran pa je ponudil Grahamu svojo tobačnico ter dejal: "Žal, da nisem mogel priti prej — saj veste gostje. Tedaj moja mala prijateljica vas je že seznanila z mojo zeleno žabo, kaj? Precej prijetna prikazen, kaj?"

Med njegovo duhovito vljudnostjo pa je bila prikrita nekaka nezaupnost. Graham se je zavedal, da mora biti previden.

"O, dejala mi je, da je nekak spomin s potovanja," je rekel kakor mimogrede.

"Tako? Da vam ni navrgla nje zgodovine, nje postanka?"

"O, ne. Dejala je le, da se ji pošast ne dopade — in jaz se ne čudim."

Barranov način vljudnosti se je spremenil. Prijel je Grahama za roko ter dejal:

"Stopite semkaj. Pravijo, da žive žabe — čisto navadne žabe — cela stoletja. Ako je to res, potem je morala ta pošast živeti cela tisočletja. Našel sem jo na Bornu."

Bila je že nagačena, a okolo nje so že nastale vse mogoče pripovedke, ter so jo častili kot nekako božanstvo. Postavljena je bila v neki koči in so jo molili.

Žrtvovali so ji na zelo živaliski način: darovali so ji kako mlado dekle. Strašne stvari so počeli ... Videl sem na lastne

oči ... gabilo se mi je, čeravno nisem občutljiv." Vsekakor je govoril sedaj resnico. Obraz mu je postal nekako zelenkast in jezik mu je kaj čudno emaknil ob nebo. "Živalsko — da. Poglejte semkaj." Pri tem je pokazal na odprta usta. Na osušenih ustih žabe so bili temni madeži — temno rujavi madeži. "Ljudje, ki so jo nagatili, so nekaj vedeli — niso bili navadni divjaki. V žrelo je nekaka past. Nisem je nikdar preizkušal, najbrže je že zarjavela — vendar se ne bi hotel prepričati. V notranjosti žrelo so klinje, ki se zapirajo kakor škarje. Rabili so jih pač v svilaro. Onega, ki bi bil razžalil kakega svečenika, so postavili pred pošast in ako je bil kriv — to so vsekar svečeniki dobro prej zasnovali — bi mu pošast odrezala roko, popolnoma odrezala."

"Čudim se, da pošast sploh drži v hiši," je dejal Graham; očitno se mu je vse skup gabilo.

"Saj je popolnoma nedolžna stvarica — samo zelena žaba. Vendar ne dovolim, da bi se je kdo dotaknil. Dal sem stroga navodila, ker človek ne ve, kaj bi se utegnili pripetiti. "Nekak izraz izzivanja je bil v njegovem glasu in s stisnjenimi očmi je gledal Grahama. In nadaljeval je: "Ako človek pomisli, kake hudobije je pošast gledala — skozi stoletja. Predstavljajte si jo, kako lazi v predhistoričnem času po blatu kakega močvirja; kako se počasi giba — morebiti sedi skozi cela leta negibna. To žabe v resnici delajo, veste. Ne da bi se ganila — le misli na strahote, ki jih lahko stori. Najbrže so jo našli ljudje — ali pa je ona našla ljudi. Videli so pošast v kaki duplini — jo malikovali. Prinašali so ji otročičke, da z žrtvami potolažijo nje jezo —"

"Stojte! Kako strašno domišljijo imate!" Graham je dejal to odločno, ker se je spomnil prestrašnega dekleta.

"Čul sem od divjakov pripovedke, ki bi vam povzročile strašne sanje. Mislim, pa, da je pošast še za časa crknila. Nihče bi se je ne upal ubiti ... Morebiti pa ni nikdar umrla. Celo jaz mislim, da nje duh še živi v njej."

"Da sem na vašem mestu, bi pošast takoj uničil. Je že vse v redu, kar se naših živcev tiče, a kako pa z ženskimi? Kaj bi se zgodilo, da vidi pošast otrok?"

Barran pa je dejal brezbrizno: "Prepričan sem, da vam je gospodična Baynes zatrdila, da se pošasti strašno boji."

"Ne bi se čudil!" je dejal Graham ter skušal zasukati pogovor. "Ali ni čas, da se preoblečeva za obed?"

V Barranovem obrazu je nastala sprememba, katero je Graham že večkrat opazil.

"Seveda! Kako sem pozabljiv! Pridite, da zvrneva kozarec okrepčila po tem strašnem pogovoru. Hiteti bova morala, sicer bova kasna. In z gosti se vsekar še niste seznanili!"

Violet je sicer šla v svojo sobo, vendar pa se ni mogla preobleči z navadno skrbnostjo. Nekako zla slutnja je visela nad njo. Najbrže je bila temu kriva zelena žaba. Nje večerna obleka je ležala na postelji. Trudno se je ozrla v ogledalo. Pod očmi je imela temne kroge. Kaj si bo o njej mislil Graham? Najbrže, da je histerična in živčno bolna. Polagoma je slekla svojo vsakdanjo obleko ter jo obesila v omara.

Zopet je pogledala v zrcalo. Tu v svoji sobi je lahko bila sama — nje misli samo njene. In v nje življenje se je vrnil on —

on, katerega ni ona nikdar mogla pozabiti. Nikdar ni upala, da ga bo zopet videla — a sedaj, sedaj pa jo je našel on, našel jo kot priprosto služkinjo in še slabše — prestrašeno, kakor kozi! Kako jo mora on zaničevati! Na mizici pri postelji je stala pobledela fotografija. Kako dobro se je spominjala vsega. Ta mlada, življenja polna deklica prav tik njega! Zopet je pogledala v zrcalo! Da, sedaj je vsekar izgledala boljše — saj ni več tako zavaljana in brez oblike, kakor je bila tedaj na fotografiji. Beli vrat in dekliške prsi so ji pričale o tem! "Norčiča!" je vskliknila glasno ter se obrnila k postelji.

Tedaj pa so se odprla vrata — pozabila jih je zakleniti. V sobo je vstopil Barran ter zaprl za seboj vrata.

"Gospod Barran!" Je zavpila ter iskala kakega ogrinjala. "Odstranite se, prosim, takoj!"

Njegov obraz pa je bil zverinski, zategnil je usta, zasikal. Z dvema skokoma je bil ob nje strani ter jo z železno roko prijel za zapestje. "Norica! Prokleta norica, kedaj se boste naučili molčati?! Kaj za hudica pa govorite o mojih zadevah?"

"Izpustite me — boli me!" je zavpila.

"Molčite!" Izpustil je nje roko. "In držite jezik za zobmi — razumete?"

"Kaj hočete? Kako se drznete priti v mojo sobo?"

"Jaz ne trpim laži — to veste. Imam prijatelja, ki mi pove vse. Ah, veste, koga mislim! Vi in vaše pripovedke o strahovih, ki jih vidite po noči. Stvari, ki se dogajajo v tej hiši, naj vas prav nič ne brigajo. Dal vas bom leni žabi! — Ha — tega se bojte?! Ali veste, kako so ji žrtvovali mlada dekleta?"

Njegov obraz se je približal njenemu, tako da je čutil njegovo gorko sapo. "Vaša mati mi mora biti hvaležna za vse, kar ima — brez moje pomoči bi umrla gladu."

Kako bi vam tedaj ugajalo, ko bi vas poslal njej nazaj kot — pokvarjeno blago, he?"

Nenadoma je zagrabil nje spodnjo obleko ter jo surovo raztrgal. "To vam ne ugaja kaj? Naj vam služi v svarilo. Držite svoj prokleti jezik za zobmi — sicer bo drugim, kakor tudi vam v škodo." Napol omedlelo jo je porinil na posteljo. Ona pa je z rokama stisnila raztrgano svilo. Nato je čula, kako so se zaprla vrata. Bila je zopet sama.

V. Med in po večerji

V veži je čakal povsem ravno-dušno možak — čakal je precej dolgo — ter pač opazoval goste, ki so prihajali. V resnici je bilo to njegova služba, ker prišel je iz Scotland Yarde ra posebno Barranovo zahtevo. Barran je dejal policijskemu ravnatelju Hendonu, da bi bilo pač nekako bolj prijetno, ko bi se med zabavo lahko zavedal, da čuva nad gosti okoli postave, ter da se ne bi upali tedaj tatovi poskušati svoje sreče.

"Obžalujem, da ste morali tako dolgo čakati. Saj ste gospod Thomson?"

Thompson se je okrenil in videl ob svoji strani Barrana. "Da, gospod. Hotel bi pa spregovoriti z vami par besed, ako mi morete posvetiti toliko svojega časa."

Barran se je naglo ozrl. "Pojdite z menoj," je dejal ter detektivu odvedel v knjižnico, čije vrata je zaprl za seboj. "Za božjo voljo — nikar me ne nazivajte z gospodom. Vedite se kakor gost. Star moj prijatelj ste. Ne pozabite tega. Za Boga, pa saj vas lahko vsakdo spozna na prvi pogled — le pogledjte svojo ovratnico! Le pustite jo v miru sedaj!"

Thompson je bil užaljen. Dejal je: "Hotel bi samo nekaj informacij o vaših gostih — morebiti mi bodo koristile."

"Razumite me," je nadaljeval Barran nekako pomirjevalno. "Prosil sem gospoda Hendona, naj bi poslal kakega svojih mož semkaj — proketo neprijetno je

— vendar nočem, da bi kdo sumničil moje prijatelje. Vse poznam prav dobro. Ako se bo kaj zgodilo, vsekakor ne bo imelo izvora v notranjosti hiše."

"Od zunaj pa tudi ne," je mirno odvrnil detektiv. "Podvzeli smo vse potrebne korake."

"Nu, naj bo! Kot gost pa morate tedaj vedeti, kdo se nahaja tu. Predvsem sva tu jaz in moja soproga. Ali ste jo že videli?"

"Da, pozdravila me je, ko sem prišel."

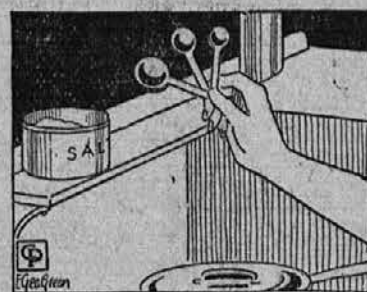
"Dobro. Potem je tu Lady Pragnell z njenima "čudežnima otrokoma" — o katerih ste govorili že čuli?"

Thompson se je nasmehnil.

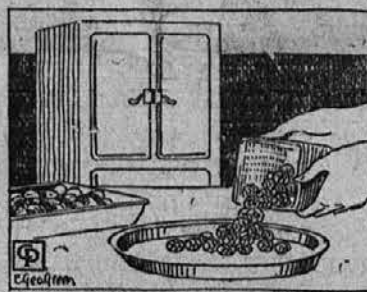
"Pač sta si storila slavno ime s tem, da kritizirata vse — od vlade do škofov. Vsekakor imata dobre možgane. Ljudje jih sicer nimajo radi. Prenasičena sta kubizma in modernih idej, a sta tudi velika prijatelja gospoda Funka, ki povzroča tako "dobre" čase Lordu Komorniku. Meni je dekle ljubše, nego nje brat, ki je tako mehak."

Thompson je mirno čakal. (Dalje prihodnjik)

Za naše gospodinje

Imajte mero za četrt, pol in celo čajno žličko vedno v posodi za sol, da jo imate vedno pri roki, kadar kuharski recept zahteva to ali ono mero soli.

Ako ne morete naenkrat porabiti vseh jagod ali drugo manjše sadje, ga stresite na širšo posodo, ker tako ostane sadje dlje časa sveže.

Kadar izpirate svilo ali rayon v zadnji vodi, pridenite nekoliko kisa. To da blagu lepo svetilo.

Ne pozabite, da je sladolead za otroke in odrasle v poletnih mesecih izborna hrana. Lahko ga napravite tudi doma z malimi stroški iz raznega svežega sadja.

Imajte doma vedno zabojček z sukancem raznih barv. To vam jako olajša delo, kadar krpate blago razne barve.

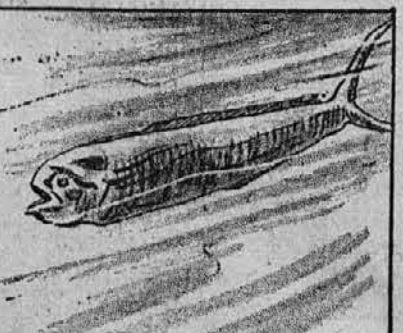
ALI VESTE? R. J. Scott

—DA JE DRŽAVA MASSACHUSETTS KUPILA LETA 1677 ZA 1,250 ANGLEŠKIH FUNTOV OD DEDIČEV GORGES RODBINE ZEMLJO DRŽAVE MAINE

—DA JE BESEDA "SANDWICH" RABLJENA V VSEH JEZIKIH

—DA MORNARJI DOLGO NISO HOTELI LOVITI RIBE DELFIN, MISLEČ, DA JIM PRINAŠA UGODNO VREME.

—DA ŽENSKJE V NEKATERIH KRAJIH PALESTINE NOSIJO VSE SVOJE POMOČNEJE KOT OKRASEK NA SVOJEM OBRABU. KER NI BANK, KAMOR BI VLEČILE SVOJE PRIHRANKE.

Governor Franklin D. Roosevelt dobiva od vseh krajev zagotovila podpore pri jesenskih volitvah

Mrs. Dorothy Hall, zgo-rej, je izpovedala otežilo proti Mrs. Elvira Barney, bogati dedinji iz Londona, čes, da je ustrelila svojega ljubimca, Michaela Scott Stephen. Kljub temu je bila Mrs. Barney oproščena.

Do 15. julija

Kdor ima svoj denar vložen v kaki drugi kot v naši slovenski banki, The North American Trust Co., steri dobro, ako se zgodi v prostorih slovenske banke na 6131 St. Clair Ave., kjer izroči bančno knjižico druge banke in naroči, da prenese naša slovenska banka denar iz druge banke. Vi nimate pri tem nobenih sitnosti, nobenih poto-v. Slovenska banka bo vse to naredila za vas brezplačno, in vam plačala polne obresti od 1. julija naprej, ako vložite denar do 15. julija.

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.

DOBER PREMOK!

Točna pošteba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Stari Cimpermanovi prostori
Henderson 5798

FRANK ARKO, zastopnik

BRUSS RADIO SERVICE

6026 ST. CLAIR AVENUE
Endicott 4324

Strokovnaška popravila na vseh vrstah radio aparatov. Zmerne cene za garantirano delo. Odprto od 9. zjutraj do 8. zvečer.

Frank V. Opaskar

ODVETNIK
1119 HIPPODROME BLDG.
Main 3785
Ob torkih, četrtkih in sobotah zvečer od 6. do 8. ure na E. 93d St. in Union Ave.
OB SREDAH IN PETKIH
1106 E. 64th St.
Res. Tel. Yellowstone 0705-W

SLOVENSKA BRIVNICA Z DOBRO POSTREŽBO
F. A. GREDECNE
6124 ST. CLAIR AVE.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z veliko bolečjo v srcu naznanjam vsem sorodnikom, znancem in prijateljem žalostno vest, da je po enodnevnem velikem trpljenju preminil v Glenville bolnici dne 30. junija ob 10. dopoldne, moj ljubljani soprog in skrben oče svojih treh otrok

LEOPOLD LAH

Vzrok smrti je bila avtomobilska nesreča, pri kateri sta bila poškodovana tudi njegova dva prijatelja, Anton Mavrich in Frank Tomažič. Pokojnik je bil rojen leta 1893 v vasi Plače, fara Sv. Križ v Vipavski dolini na Primorskem. Tukaj zapušta mene, soprogo in tri nedoraste otroke, v starem kraju pa enega polbrata.

Pokojnik je bil zvest član društva Kras, št. 8 SDZ in društva Jugoslavija Iredenta, št. 406 SNPJ, katerim društvom se moram v prvi vrsti zahvaliti za krasen sprejem pri pogrebu, kakor tudi za darovane mu vence. Nadalje se iskreno zahvaljujem vsem drugim ostalim prijateljem, ki so mu v zadnji požrtvovalni venci in cvetlicah in sicer so sledili: Brata Philip in Krist Kalin, Matt Ule, Max Cermel, Joseph Cermel, Anton Šatej, August Bolko, Frank Suban, Andrew Možina, Steve Battič, John Urbančić, Max Kobal, Employees of the Euclid Shale Brick Co., Euclid Shale Brick Co., in družina Lah.

Ker mi niso znana imena vseh tistih, ki so prišli k pogrebu s svojimi avtomobili, se jim hočem na tem mestu vsem skupaj najiskrenejše zahvaliti za uslugo, ki so mi jo storili. Nadalje se moram iz vsega srca zahvaliti vsem tistim, ki so mi ob času nesreče stali na strani in me tolažili, posebno pa družini Max Kobal, kjer so mi dali časovno zavetje in vso postrežbo. Nadalje družini Louis Petrovič in družini Anton Koloini za njihovo skrb in požrtvovalnost zame. Najlepša hvala tudi vsem tistim, ki ste ga prišli obiskat, ko je ležal na mrtvaškem odru in ga spremlili k zadnjemu počitku. Iskrena hvala tudi Krist Lokarju, ki mu je plačal za sv. mašo. Zahvaliti se moram tudi slovenskemu pogrebništvu zavodu Mr. August F. Svetek, ki je tako vestno in točno vodil in opravil vse, kar se tiče pogreba.

Pokojnik je bil pokopan po katoliškem obredu v cerkvi St. Mary's, ter položen k večnemu počitku na Calvary pokopališče v Newburg, O.

Tebi, ljubljani soprog in oče, pa Ti vsi kličemo v zadnji pozdrav in slovo: počivaj v miru, večna luč naj Ti sveti in lahka naj Ti bo ameriška gruda. — Zahajajo ostali:

Emilija Lah, soproga.
Edward in Stanley, sinova; Dorothy, hčerka.
Cleveland, O., 11. julija, 1932.